

Jeg skal sige tak for støtten til Enhedslisten, og jeg skal sige til finansministeren, som sluttede af med det berømte citat, »Vi vil alle sammen alt det gode«, at jeg synes, man kunne tilføje: Jamen hvorfor gør I det så ikke? Hvorfor er man ikke villig til under det opsving, der er på vej, og hvor der er større økonomisk råderum, at sikre de ældres forhold, at sikre børnepasningen og at sikre sygehusene?

Jeg vil spørge finansministeren direkte: Kan vi i det mindste få det løfte fra finansministeren, at man ved de kommende forhandlinger vil tage højde for, at ventelisterne til sygehusene skal ned, skal væk, ikke kun for enkelte operationer, men for hele området? Kan vi få det løfte vedrørende børnepasningen, at regeringen vil gøre noget aktivt også i 1995 for at nå målet? Kan vi få det løfte vedrørende ældreområdet, at man vil forsøge at dække de huller, der er, og at man vil tage højde for det stigende antal ældre i de kommende forhandlinger? Kan vi som et minimum for debatten i dag få de løfter fra regeringens side?

Så skal jeg i øvrigt sige tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 60 af Villy Søvnald (SF) (se foran) forkastedes, idet 15 (SF og EL) stemte for, 93 (S, V, KF, FP, RV og CD) imod.

Forslag om motiveret dagsorden nr. D 61 af Poul Nødgaard (FP) (se foran) forkastedes, idet 8 (FP) stemte for, 98 (S, V, KF, SF, RV, EL og CD) imod.

Hermed sluttede forespørgslen.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 94:

Forslag til folketingsbeslutning om opfordring til at trække aktstykke nr. 218 om eftergivelse af statslån til udviklingslande tilbage fra Finansudvalget.

Af Kim Behnke (FP) m.fl.
(Fremsat 22/3 95).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Ministeren for udviklingsbistand (Poul Nielson):

Regeringen kan ikke tilslutte sig Fremskridtspartiets beslutningsforslag.

Jeg har kun en enkelt lille bemærkning af faktisk karakter. Fremskridtspartiet anfører i indledningen til bemærkningerne til forslaget, at med det aktstykke, sagen drejer sig om, bebuder vi en ny dansk politik, og at der fremover vil skulle eftergives 97 lån fordelt på 31 lande med en restgæld på 5,7 mia. kr.

Jeg skal understrege, at der ikke er nogen automatik i den videre stillingtagen til gælds- eftergivelsen. Det er sådan, som det også er anført i aktstykket, at der vil blive taget stilling individuelt efterhånden. Det nye er, at vi har lagt en række kriterier tydeligt frem i aktstykket.

Meknikken er i øvrigt den, at når de tilbageværende lån betales tilbage til Danmark fra dem, der skylder os pengene, udbetales disse midler igen til andre udviklingslande. Derfor er realiteten i mekanikken den, at det vil være en fortsat proces, som har en fordelingsvirkning i sig, således at de lande, der efter gældseftergivelsen i henhold til aktstykket stadig skylder os penge, i virkeligheden kommer til at finansiere vores indsats i de lande, vi arbejder i, og som typisk er dårligere stillet end de resterende debitorer. Det er den eneste sådan mere faktuelle bemærkning, jeg har til forslaget.

Som sagt kan vi ikke medvirke.

Lotte Henriksen (S):

Vi kender jo alle Fremskridtspartiets holdning til ulandsbistanden, som vel nærmest svarer til historien om Carthago, der bør nedlægges. Det er vel i virkeligheden også den reelle baggrund for, at dette aktstykke skal i Folketingssalen.

Der er ikke nogen tvivl om, at gælden udgør et kæmpeproblem i udviklingslandenes indsats for at løfte sig både økonomisk og socialt. Det er selvfølgelig også den baggrund, som gjorde, at gældsspørgsmålet spillede en stor rolle under det netop afholdte topmøde om social udvikling, som fandt sted i København.

Jeg mener ikke – i modsætning til, hvordan det fremstilles i Fremskridtspartiets beslutningsforslag – at et lands kreditværdighed forringes ved en gældseftergivelse, og det bør i